Ceza Bölümü 2012/6 E. , 2012/6 K.

- 2247 SAYILI YASA'NIN 1 VE 14. MADDESINDE BELIRTILEN KOŞULLAR OLUŞMADI-ĞINDAN, AYNI YASA'NIN 27. MADDESI UYARINCA YÖNTEMINE UYGUN BULUNMAYAN BAŞVURUNUN REDDİNE KARAR VERILME-SININ GEREKTIĞI HK.

  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 1
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 14
  - CEZA MUHAKEMESİ KANUNU (5271) Madde 34
  - ASKERİ CEZA KANUNU (1632) Madde 130

"İçtihat Metni"

Davacı : K.H.

Sanık : T. Y.

O L A Y : Kıbrıs 14. Zh. Tug. Kh. Ve Kh. Bl. Komutanlığı emrinde görevli sanık Tnk. Er T. Y.'ın, 20.7.2011 günü, birlik içersinde bulunan ankesörlü telefonda eşi ile görüşme yaptığı sırada, yumruğu ile vurmak suretiyle telefon kabin camını kırdığı, kırılan kabin camının Tugay Muhabere Bölük Komutanlığı'na ait olduğunun bildirildiği, böylece, sanığın askeri eşyayı kasten tahrip suçunu işlediği ileri sürülerek eylemine uyan 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 130/1. maddesi uyarınca cezalandırılması istemiyle Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 27.9.2011 gün ve E:2011/268, K:2011/128 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

KIBRIS TÜRK BARIŞ KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 11.11.2011 gün ve E:2011/357, K:2011/232 sayıyla, kırılan kabin camının birlik envanterinde kayıtlı olmaması nedeniyle "askeri eşya" niteliği bulunmadığından sanığa yüklenen eylemin Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen "mala zarar verme" suçunu oluşturabileceği, Anayasa'nın 145. maddesinde yapılan değişiklik sonucu maddede ki "askeri mahal" ibaresinin de kaldırılmış olduğu açıklanarak, sanığı yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, temyiz edilmeyen karar kesinleşerek, dava dosyası, Doğubayazıt 1. Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

DOĞUBAYAZIT 1. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 20.1.2012 gün ve E:2012/38, K:2012/84 sayıyla, suça konu telefon görüşmelerinin yapıldığı ankesörün KKTC Telekom Müdürlüğüne ait olduğu, ankesörü kavrayan kabinlerin ise Muhabere Bölük Komutanlığı'nca yaptırıldığı fakat askeri envanterde kayıtlı olmadığının ve mülkiyetinin de herhangi bir kuruma ait bulunmadığının anlaşıldığı, belirtilen eşyanın sehven ya da başka bir nedenle envantere alınmamış olmasının askeri eşya olduğu hususunu değiştirmeyeceği açıklanarak, yüklenen eylemin Askeri Ceza Kanunu'nun 130. maddesinde düzenlenen suçu oluşturduğu, bu nedenle sanığı yargılama görevinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, aynı Mahkemece, Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler; Ali Cengiz ÖZBEK, Ahmet DURU, Ahmet KARADAVUT, Y. Sezai KARAA, Turgut SÖNMEZ, Haluk ZEYBEL'in, katılımlarıyla yapılan 05.03.2012 günlü toplantısında, Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Nalan CANBAY'ın, başvurunun reddine ilişkin yazılı ve sözlü açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerince, dosya üzerinde yapılan inceleme sonucu verilen görevsizlik kararının sanık T. Y.'a tebliğ edilmediği ve kararın kesinleşmediği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi 2. fıkrasında, "Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir" denilmiş, 223. maddesinin 10. fıkrasında, "Adli yargı dışındaki bir yargı merciine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır" düzenlemesi yer almıştır.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dışında ayrıca, Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulu'nun 9.12.1931 gün ve E:1931/12, K:1931/48 sayılı kararında da belirtildiği gibi yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, sanığa tebliğ edilmeyen, başvurabileceği kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanığa yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Doğubayazıt 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşma-dığından aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 05.03.2012 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.